

Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk, Jézus Krisztustól. Ámen!

Ének: 119. zsoltár 73. és 74. versei:

73. Teljes szívből hozzád esedezem, Uram, hallgass meg engem kegyelmesen, Hogy rendelésidet megőrizzem! Kérlek, szabadíts meg engem, Úr Isten, És legottan igyekezem azon, Hogy bizonyságid megtartsam jó módon.

74. Gyakorta reggel virradat előtt Könyörgésemben tehozzád kiáltok, Igédbe vetvén reménységemet. Előbb, hogynem elmennek a virrasztók, Az én szemeim vigyáznak, néznek, És a te szent igédről elmélkednek.

Előíma: Mennyei Atya! Magasztalunk téged, hogy ismét, a te igéddel kezdhethük napunkat, áldott legyen ezért a te nagy neved. Nehéz szívvel, de megvalljuk bűneinket előtted, mert súlyuk miatt már mozdulni is alig tudunk. Ezért kérünk téged, Szentlelkedet küldd el hozzánk ma is, hogy igéd hallása és annak megértése, lelkünk épülésére és hitünk megtartására lehessen. A te Fiadért kérünk, hallgass meg minket. Ámen!

Textus: János 12, 35-36

„Jézus ezt mondta nekik: Még egy kis ideig közöttetek van a világosság. Addig járjatok a világosságban, amíg nálatok van, hogy a sötétség hatalmába ne kerítsen titeket; mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. Amíg nálatok van a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek! Ezeket mondta Jézus, majd elment és elrejtőzött előlük.”

A mai napra kirendelt újszövetségi igeszakaszunkban Jézusról, mint a mi **Világosságunkról** olvashatunk. Amikor az emberek megkérdezték Jézustól, hogy *„Ki ez az emberfia?”*, ismét úgy beszélt magáról, mint a világ világosságáról. Emlékezteti és figyelmezteti őket, hogy már csak rövid ideig lesz velük a világosság. Figyelmeztetett akkor és figyelmeztet ma is bennünket a mi Urunk, hogy higgyünk Őbenne addig, amíg alkalmunk van rá, hiszen így válhatunk a világosság fiaivá.

Szeretett Testvérek!

A sokaság nem tudta, hogy kevés az idő, amelyet Jézussal tölthetnek. Mi sem tudjuk Testvérek, hogy mennyi idő áll még rendelkezésünkre. Vajon mi lenne akkor, ha tudnánk, hogy a rendelkezésünkre álló percek valóban az utolsók? Sokszor azt mondjuk: ezt majd holnap megteszem, ráérek még, van időm, de lehet, hogy a holnap már nem jön el. Csak rohanunk, futunk megállás nélkül és nincs időnk szinte semmire. Lehet, hogy sok olyan reggelünk is volt már, amikor csak elhadartunk egy imát, és a lehető leggyorsabban átolvastuk a reggeli áhítatot, de nem volt időnk néhány percre megállni Isten előtt és elcsendesedni.

A mi Urunk Jézus Krisztus csupán annyit kér, hogy: *„Addig járjatok a világosságban, amíg nálatok van, hogy a sötétség hatalmába ne kerítsen titeket;”* Kijelenti számunkra, hogy a világosság már csak rövid ideig fénylik majd, az Isten által rendelt lehetőség itt van közöttünk. *„Nem a nap lesz néked többé nappali világosságod, és fényességül nem a hold világol néked, hanem az Úr lesz néked örök világosságod.”* (Ézs60:19). Itt van közöttünk a mi Világosságunk, járjunk ebben a világosságban testvérek, tegyük meg az elhatározó és döntő lépést addig, amíg még miénk a világosság, ameddig tart az Isten által felkínált csodálatos kegyelem ideje, *hogy a sötétség hatalmába ne kerítsen minket.*

Ne mulasszuk el a kegyelem idejét, ne térjünk ki a döntés elől, mert elborít bennünket a sötétség. Aki a sötétségben jár az nem találja meg a Jézushoz vezető utat, eltéved, nem tudja hová megy, nem tudja hová vezet az út. Mindaddig sötétségben vagyunk, amíg a mi Urunk ránk nem világít, Krisztus mint a világ világossága, utat mutat és vezet bennünket. Jézus hív bennünket testvéreim: *„Amíg tiétek a világosság, higgyetek a világosságban, és az én fiaim lesztek!”*.

Ragadjuk meg ezt az Isten által adott kegyelmi időt, forduljunk a mi Világosságunk, Krisztus felé, és mi magunk is megtelünk világossággal. Ha hiszünk a világosságban és telve vagyunk vele, akkor lámpák lehetünk. A mi Urunk Jézus Krisztus fényét, örömét és reményét hirdethetjük azok számára, akik még sötétségben járnak. Töltődjünk fel testvéreim a mi Urunk Jézus Krisztus világosságával és mutassunk fényt azoknak, akik még sötétségben járnak. **Ámen!**

Utóima: Kegyelmes Istenünk! Hálát adunk mára elkészített igédért. Oly csodás hallani és olvasni, miként kaptuk és maradhat meg velünk a fény ebben a sötétségben. Kérünk, segíts meg minket, bűnösöket, hogy a te igéd cselekvői lehessünk napjaink egészében. Imádságban eléd hozzuk azokat, akik szenvednek, betegség ostromol, valamint akik ma is a homályban járnak. Te légy a vigasztaló, a megtartó és a fényt derítő az ő életükben is. Hallgasd meg könyörgésünk Krisztus által. Ámen!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is, mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

Ének: 226. dicséret összes verse

- 1. Krisztusom, kívüled nincs kihez járulnom, Ily beteg voltomban nincs kitől gyógyulnom. Nincs ily fekélyemből ki által tisztulnom, Veszélyes vermemből és felszabadulnom.*
- 2. Gyűjtsd meg szövétnekét áldott szent igédnek, És bennem virraszd fel napját kegyelmednek; Igaz utat mutass nékem, szegényednek, Járhassak kedvére te szent Felségednek.*
- 3. Várlak, Uram, azért reménykedő szívvel, Miként a virrasztó virradást vár éjjel; Hozd fel szép napodat nékem is jó reggel, Hogy szolgálhassalak serényebb elmével.*
- 4. Dicsértessél, Atya Isten, magasságban, Mi Urunk Krisztussal mind egy méltóságban, És a Szentlélekkel mind egy hatalomban: Háromság egy Isten, áldj meg dolgainkban.*

Áldás: A békeesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételére. **Ámen!** (1Thessz 5,23)